

Sygn. I C 452/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR del Dariusz Podyma

Protokolant : sekretarz sądowy Marta Kluźniak

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2020 r. w Częstochowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) w J.

przeciwko A. J., P. J.

o zapłatę

1. uchyla nakaz zapłaty Sądu Okręgowego w Częstochowie sygn. akt I Nc (...) z dnia 22 marca 2019 r w całości,
2. umarza postępowanie w stosunku do pozwanego A. J.,
3. zasądza od pozwanej P. J. na rzecz (...) w J. 1.424.547,95 zł. (jeden milion czterysta dwadzieścia cztery tysiące pięćset czterdzieści siedem złotych i dziewięćdziesiąt pięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 30 listopada 2018 r do dnia zapłaty,
4. zasądza solidarnie od A. J. i P. J. na rzecz (...) w J. 28.641 zł. (dwadzieścia osiem tysięcy sześćset czterdzieści jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwota 10.843 zł. (dziesięć tysięcy osiemset czterdzieści trzy złote) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

I C 452/19

UZASADNIENIE

W dniu 6 marca 2019 r (...) w J. wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, aby pozwani A. J. raz P. J. zapłacili solidarnie powodowi terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu zapłaty kwotę 1.424.547,95 złotych wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi a opóźnienie liczonymi od kwoty 1.424.547,95 złotych od dnia 30 listopada 2018r. do dnia zapłaty, oraz zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kosztów postępowania.

W uzasadnieniu żądania podniesiono, że w dniu 21 marca 2016 r pomiędzy powodem a pozwanym A. J. została zawarta umowa kredytu mieszkaniowego (...) nr (...). Na mocy zawartej umowy powód udzielił pozwanemu A. J. kredytu na zakup nieruchomości w wysokości 1.433.600 zł . W celu zabezpieczenia spłaty wierzytelności z tytułu ww. umowy kredytu przyjęto między innymi weksel własny in blanco wstawiony przez pozwanego A. J. a poręczony przez pozwaną P. J.. W związku z wystąpieniem opóźnień w terminowym spłaceniu przez kredytobiorcę rat kredytu, powód pismem z dnia 18.07.2018r. wezwał pozwanych do dobrowolnej spłaty zaległych należności i dalszej terminowej spłaty zgodnie z harmonogramem spłat. W dniu 28 sierpnia 2018 r powód dokonał wypowiedzenia umowy , po

uprzednim poinformowaniu o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Pozwani nie zareagowali. Powód wypełnił weksel in blanco.

W dniu 22 marca 2019 r Sąd Okręgowy w C. syg. akt I Ne (...) nakazał pozwanym A. J. i P. J., aby zapłacili solidarnie Bankowi Spółdzielczemu w Jordanowie z siedzibą w Jordanowie kwotę 1 424 547 zł 95 gr wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w wysokości 7% w stosunku rocznym (tj. wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych) od dnia 30 listopada 2018 roku i kolejnymi ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie zmiany ich wysokości do dnia zapłaty, wraz z kwotą 25 024 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

W zarzutach od nakazu zapłaty pozwani wnieśli o jego uchylenie w całości i oddalenie powództwa. W uzasadnieniu stanowiska podniesiono, że chwili podpisywania umowy kredytowej (...) nr (...), którą mąż dłużniczki zawarł z (...) w J. dłużniczka pozostawała z mężem w ustawowej rozdzielności majątkowej oraz nigdzie nie pracowała. Pracownicy banku poprosili dłużniczkę o złożenie popisu pod wekslem oraz deklaracją wekslową, zapewniając iż jest to jedynie wyrażanie zgody współmałżonka na zaciągnięcie kredytu oraz poinformowali, że jeśli mąż będzie obsługiwał kredyt to po pierwszym roku wykreślą podpis dłużniczki, czego nie uczynili. Pozwana została wprowadzona w błąd. Ponadto Bank zobowiązany był w momencie udzielania kredytu do zbadania możliwości zaspokojenia się w przyszłości z ustanowionego zabezpieczenia czego nie uczynił. Względy słuszności przemawiają za tym, aby przepisy oraz stanowiska wypracowane w orzecznictwie i doktrynie, a dotyczące zdolności kredytowej kredytobiorcy stosować także do poręczyciela. Żądanie banku należy uznać za nadużycie przysługującego powodowi praw.

Mąż dłużniczki – A. J., terminowo i bez żadnych opóźnień wywiązywał się z zobowiązań wynikających z umowy kredytu. Jednakże na początku 2018 r. utracił on płynność finansową, spowodowane było to tym, iż nieświadomie został on uwikłany w proceder wyłudzenia podatku VAT z transakcji kupna – sprzedaży materiałów budowlanych organizowanych przez jego kontrahentów. A. J. zaprzestał spłacania kredytu mieszkaniowego. W dniu 10 października 2018 r. wystąpiła do Sądu Rejonowego z wnioskiem o ogłoszenie upadłości konsumenckiej.

W dniu 5 listopada 2019 r Sąd Okręgowy w C. syg. akt I C (...) uchylił nakaz zapłaty Sądu Okręgowego w C. z dnia 22 marca 2019 r syg. akt I Ne (...) w stosunku do A. J. i zawiesić postępowanie w sprawie w stosunku do pozwanego . Postanowieniem z dnia 18 marca 2019r., wydanego w sprawie VIII GU (...), Sąd Rejonowy w C. ogłosił upadłość dłużnika A. J..

Sąd ustalił i zważył, co następuje.

W dniu 21 marca 2016 r A. J. zawarł z (...) w J. umowę kredytu (...) nr (...). Na podstawie umowy uzyskał kredyt w wysokości 1. 433.600 zł . Spłata miała nastąpić w 299 miesięcznych ratach. Zabezpieczeniem spłaty kredytu był weksel in blanco, poręczony przez P. J., hipoteka umowna na nieruchomości w wysokości 2 400 000 zł, ubezpieczenie spłaty kredytu. W dacie zawarcie umowy A. J. i P. J. posiadali rozdzielność majątkowa.

Okoliczności bezsporne.

W dniu 4 września 2019 r A. J. zwrócił się z prośbą do Banku o obniżenie kwoty obrotów, które zobowiązał się przeprowadzać przez konto prowadzone przez jego firmę w Banku na podstawie zapisu zawartego w mowie kredytowej nr (...) z dnia 21 marca 2016r do kwoty 2 000 000,00 PLN . Jednocześnie wniósł o zwolnienie żony P. J. z poręczenia kredytu. Wniosek podpisała również P. J.. W dniu 8 września 2017 r Bank wyraził zgodę na zwolnienie kredytobiorcy z przyjętego zobowiązania dotyczącego obrotów na rachunku, jednocześnie nie wyraził zgody na zwolnienie z poręczenia wekslowego żony dłużnika P. J.. W dniu 27 września 2017 r strony podpisały aneks do umowy kredytowej dotyczący stopy procentowej oraz marży. Aneks podpisała również P. J.. W dniu 29 marca 2018 r A. J. zwrócił się do Banku prośbą o roczną karencję w spłacie kredytu mieszkaniowego nr (...), w związku z problemami zdrowotnymi. W dniu 30 marca 2018 r strony podpisały drugi aneks do umowy kredytowej, Bank wyraził zgodę na 12 miesięczną karencję w spłacie kredytu. Aneks podpisała również P. J..

dowód: umowa z dnia 21 marca 2016 r z harmonogramem k- 9 -14, pismo o zmiany w umowie k- 15, zgoda na zmiany k- 16, aneks nr (...) k- 17, wniosek o karencje k- 18, aneks nr (...) zgoda na karencje z nowym harmonogramem spłat k- 19 – 22.

W dniu 18 lipca 2018 r (...) w J. wezwał A. J. i P. J. do zapłaty zadłużenia przeterminowanego w wysokości 18 126, 39 zł. Poinformował pozwanych o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzacje zadłużenia i o warunkach wypowiedzenia umowy. Wezwanie osobiście odebrali pozwani 31 lipca 2018 r. W dniu 27 sierpnia 2018 r Bank wypowiedział umowę kredytu na budownictwo mieszkaniowe nr (...) z dnia 21 marca 2016r zmienioną aneksami z powodu niedotrzymania zobowiązań dotyczących warunków udzielenia kredytu określonych w umowie – nieterminowa spłata zadłużenia , w terminie 30 dni po doręczeniu wypowiedzenia. Oświadczenie o wypowiedzeniu umowy osobiście odebrali dłużnicy w dniu 7 września 2018 r. Pismem z dnia 2 listopada 2018 r (...)w J. poinformował pozwanych o wypełnieniu zgodnie z deklaracją wekslowa w dniu 2 listopada 2018 r weksla in blanco. Jako datę płatności weksla wskazał 29 listopada 2018 r. poinformował, że brak zapłaty spowoduje skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego. Zawiadomienie pozwani odebrali osobiście w dniu 19 listopada 2018r. W dniu 10 stycznia 2019 r Bank wezwał pozwanych do zapłaty zadłużenia w terminie 14 dni, informując termin płatności z weksla upłynął 29 listopada 2018 r. Wezwania odebrał 15 stycznia 2019 r, w imieniu swoim i żony A. J..

dowód: weksel i deklaracja wekslowa k- 7, 8, wezwanie do zapłaty z dowodem doręczenia k- 23 , 24, wypowiedzenie umowy z dowodem doręczenia k- 25, 26, zawiadomienie o wypełnieniu weksla z dowodem doręczenia k- 28 – 31 , wezwanie do zapłaty k- 32-37.

W dniu 18 marca 2019 r Sąd Rejonowy w C. oddalił wniosek P. J. o ogłoszenie upadłości. W dniu Sąd Okręgowy w C. oddalił zażalenie P. J. na postanowienie Sądu Rejonowego. W uzasadnieniu wskazano, że P. J. pracująca jako magister farmacji, osiągała wynagrodzenie miesięczne na poziomie od 3.500 zł do ponad 5.000 zł netto. Obecnie przebywająca na zasiłku macierzyńskim, prowadziła gospodarstwo domowe z mężem i jego rodzicami. Zamieszkiwała a nieruchomości stanowiącej wyłącznie własność męża, z którym wiązała ją umowa rozdzielności majątkowej małżeńskiej. W chwili zaciągania powyższego zobowiązania, dłużniczka studiowała, zaś jej mąż osiągał dochody na poziomie, że realna była spłata miesięcznych rat po 7.500 zł. Sąd Rejonowy akcentował, że nie tyle samo poręczenie kredytu, co jego rozmiar w proporcji do osiąganym przez dłużniczkę dochodów, budziło zastrzeżenia i było podstawą stwierdzenia braku należytej staranności po jej stronie, zwłaszcza, że powinna była zdawać sobie sprawę z możliwych następstw swoich decyzji, w tym uruchomienia odpowiedzialności za poręczone zobowiązania. Zachowania się dłużniczki nie sposób było zatem ocenić w innych kategoriach, niż rażącego braku dbałości o swoje prawa majątkowe. Upadłość konsumencka przewidziana jest dla rzetelnych dłużników a zachowanie pozwanej nie mieści się w żadnej mierze w kategorii przywołanych wyżej zdarzeń.

W dniu 20 grudnia 2019 r sędzia komisarz w postępowaniu upadłościowym dotyczącym A. J. zatwierdził listę wierzytelnością sporządzoną przez syndyka zawierającą min przedmiotową wierzytelność.

dowód: dokumenty w aktach zastępczych syg. VIII GU (...), oraz VIII GU (...).

W związku z uzyskaniem przez powoda (...) w J. tytułu egzekucyjnego przeciwko A. J., w postaci zatwierdzonej listy wierzytelności w sprawie VIII GU (...), dalsze postępowanie wobec tego pozwanego jest zbędne, dlatego na podstawie art. 355 kpc umorzono postępowanie – por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2019 r. III CZP 55/18, www.sn.pl, Biul.SN 2019/1/5 - uzyskanie przez powoda po wszczęciu postępowania tytułu egzekucyjnego w postaci wyciągu z zatwierdzonej przez sędziego komisarza listy wierzytelności skutkuje umorzeniem postępowania na podstawie art. 355 § 1 k.p.c.

Ustalony stan faktyczny wynika z dokumentów, których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała. Pozwana sformułowała trzy zarzuty. Pierwszy dotyczący wprowadzenia jej w błąd, drugi dotyczący obowiązku Banku badania zdolności kredytowej poręczyciela i trzeci nieprawidłowego wypełnienia weksla. Ostatni nie został bliżej uzasadniony.

Zgromadzony materiał dowodowy w ocenie Sądu jest wystarczający do dokonania oceny, analizy i rozstrzygnięcia sporu. Ocena ta była powodem pominięcia zawnioskowanego dowodu z zeznań pozwanej P. J.. Zgodnie z art. 299 kpc - jeżeli po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, sąd dla wyjaśnienia tych faktów może dopuścić dowód z przesłuchania stron. Literalna wykładnia wskazuje na fakultatywność tego dowodu. Wniosek o przesłuchanie pozwanej zmierzał do wykazania zasadności pierwszego zarzutu, tj. wprowadzenia pozwanej w błąd przy zawieraniu umowy poprzez informowanie przez pracowników że podpis pozwanej to jedynie wyrażanie zgody współmałżonka na zaciągnięcie kredytu. Stanowisko takie przedstawił pełnomocnik pozwanej oraz pozwana w piśmie z 11 marca 2020 r. Innych dowodów na udowodnienie powyższego stanowiska pozwana nie wskazała.

Dokonując oceny tego stanowiska i zarzutu podkreślić należy, iż w dacie zawierania umowy 21 marca 2016 r pozwana lat 25 była osobą zdrową, na utrzymaniu męża, studiowała farmaceutykę, posiadała z mężem rozdzielność majątkową, oraz miała świadomość że kredyt przeznaczony był na kupno domu, w którym z mężem mieli wspólnie zamieszkać. Miała również świadomość, że wysokość kredytu to kwota 1 433 600 zł. Przytoczone fakty dla przeciętnego odbiorcy zmuszają do refleksji. W tym znaczeniu, że osoba, która w jakiegokolwiek formie bierze udział w podpisywaniu dokumentów, które dotyczą kredytu kwoty 1 433 600 zł powinna wykazać nie tylko staranność i ostrożność, ale jej obowiązkiem jest zapewnienie sobie pełnej wiedzy o skutkach prawnych składania podpisów. Wysokość kredytu jednoznacznie wskazuje, że niewątpliwie należy do kategorii bardzo dużych zaciąganych na kupno domu. Jakiegokolwiek zaniechania dotyczące podstawowych obowiązków osoby starającej się o kredyt bądź uczestniczącej w tak dużym kredycie dyskwalifikują całkowicie tłumaczenia o wprowadzeniu w błąd, co do tych podstawowych obowiązków.

Zgodnie z art. 84 kc - w razie błędu co do treści czynności prawnej można uchylić się od skutków prawnych swego oświadczenia woli. Jeżeli jednak oświadczenie woli było złożone innej osobie, uchylenie się od jego skutków prawnych dopuszczalne jest tylko wtedy, gdy błąd został wywołany przez tę osobę, chociażby bez jej winy, albo gdy wiedziała ona o błędzie lub mogła z łatwością błąd zauważyć; ograniczenie to nie dotyczy czynności prawnej nieodpłatnej. Można powoływać się tylko na błąd uzasadniający przypuszczenie, że gdyby składający oświadczenie woli nie działał pod wpływem błędu i oceniał sprawę rozsądnie, nie złożyłby oświadczenia tej treści (błąd istotny).

Po pierwsze pozwana miała możliwość i obowiązek zapoznania się z treścią umowy. W § 10 dotyczącym zabezpieczenia kredytu wyraźnie wskazano, że jednym ze sposobów zabezpieczenia jest poręczenie wekslowe P. J.. Poręczenie nie odpowiada znaczeniowo zgodzie małżonka na zaciągnięcie kredytu. Zapis jest prosty, zrozumieli nie budzi żadnych wątpliwości. Jeżeli pozwana nie zapoznała się z umową to naruszyła swój podstawowy obowiązek, jeżeli przeczytała ten zapis, to możliwości jego zrozumienia nie była trudna. Po drugie złożyła podpis na wekslu o treści poręczam za wystawcę P. J.. W tym przypadku słowo poręczam nie oznacza zgody na zaciągnięcie kredytu przez męża. Dodatkowo nie można zaakceptować tego typu tłumaczeń osoby, która podpisała weksel. Instytucję poręczenia wekslowego regulują przepisy ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 r. prawo wekslowe, trudno uznać więc ją za nowy, nieznan sposób min zabezpieczeń zobowiązań kredytowych. Po trzecie jeżeli złożenie poręczenia było warunkiem zgody Banku na udzielenie kredytu, to nie było żadnych powodów by zrezygnować z kredytu w tym Banku. Kupno domu przy kredycie w wysokości 1 433 600 zł nie wydaje się być koniecznością życiową. Po czwarte nie ma żadnych dowodów, dokumentów, z których by wynikało, że Bank informował, pozwaną że jest to zgoda na zaciągnięcie kredytu przez męża, o czym pośrednio świadczy stanowisko pozwanej, która wskazuje na istniejącą rozdzielność majątkową a w takiej sytuacji zgodna nie jest wymagana. Pozwana wiedziała o tej regulacji prawnej k – 142, w dacie podpisywania umowy, więc nie może być mowy, że działała pod wpływem błędu. Niewątpliwie wymóg poręczenia mógł być stawiany jako warunek udzielenia kredytu, na co wskazują wszystkie dokumenty, ale warunek ten mógł być przyjęty bądź nie przez pozwaną. Jak wskazano powyżej pozwani nie byli zmuszeni do zaciągnięcia kredytu. Po piąte nie ma żadnego dokumentu, z którego wynikałoby że po upływie roku „zgoda pozwanej” zostanie wykreślona. W rozumieniu przepisów prawa, trudno też sobie odpowiedzieć na pytanie jakie znaczenie miałyby wycofanie takiej zgody na udzielenie kredytu dla kredytu, który już został udzielony. Jest oczywiste, że oboje pozwani wiedzieli, że min warunkiem udzielenia kredytu jest poręczenie współmałżonka a nie jego zgoda. Oprócz przytoczonych faktów, warto zwrócić również uwagę na korespondencje k- 15 – 17, dotycząca próśby o zwolnienie P. J. z poręczenia kredytu. W żadnym z dokumentów

pochodzących od Banku podpisanym przez pozwanych, jaki i dokumentów pochodzących pod pozwaną nie ma wniosków dotyczących „zgody małżonka” są natomiast wnioski dotyczące” poręczenia małżonka”.

Pozwana uczestniczyła we wszystkich czynnościach związanych z zawieraniem umowy, jej zmianami, podpisywaniem aneksów, składaniem wniosków, otrzymywała kompletną korespondencję ze strony Banku.

Pozwana nie przedłożyła również dokumentu spełniającego wymogi art. 88. § 1 kc - uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia woli, które zostało złożone innej osobie pod wpływem błędu lub groźby, następuje przez oświadczenie złożone tej osobie na piśmie.

Reasumując zarzut wprowadzenia w błąd pozwanej Sąd uznał za całkowicie niewiarygodny, chybiony i niezasługujący na uwzględnienie. Pozwana miała kompletną wiedzę, co do treści czynności prawnej męża, oraz swojego poręczenia kredytu i jego skutków.

Zarzut badania zdolności kredytowej poręczyciela z uwagi na względy słuszności jest nieuzasadniony prawnie. To kredytobiorca powinien zadbać o zabezpieczenie swojego produktu i do tego zobowiązują go przepisy prawa. Zgodnie z art. 70 ust 1. ustawy prawo bankowe - bank uzależnia przyznanie kredytu od zdolności kredytowej kredytobiorcy. Jest to jedyny przepis, który nakłada na bank obowiązek badania zdolności kredytowego kredytobiorcy, ale nie ma takiego przepisu, nakładającego taki obowiązek badania zdolności kredytowej poręczyciela. Z § 2 cytowanego przepisu wynika, natomiast, możliwość udzielenia kredytu nawet w sytuacji braku zdolności kredytowej, pod warunkiem innych zabezpieczeń. Poręczenie pozwanej było innym zabezpieczeniem, zdolność kredytową posiadał małżonek pozwanej. O ilości zabezpieczeń decydują strony umowy, zabezpieczenia mogą mieć różny charakter i to prawo Banku dokonywać wyboru tych zabezpieczeń, a prawem strony jest akceptacja ich bądź nie. Pozwana nie wskazała jakie zasady słuszności należałoby uwzględnić przy skorzystaniu przez pozwanych z kredytu w wysokości 1 433 600 zł. Zdaniem Sądu brak podstaw by zastosowanie w tej sprawie miały zasady słuszności.

Zarzut trzeci nieprawidłowego wypełnienia weksla niezgodnie z deklaracją wekslową k- 8, nie zawiera wskazania elementów niezgodnych, trudno więc do niego się odnieść. Deklaracja zawiera zapis o zabezpieczeniu kredytu nr (...) z dnia 2016.03.21 w kwocie 1.433.600 zł. W razie nieuregulowania wymienionego kredytu wraz z odsetkami, prowizją i wszelkimi kosztami, wymagalnego i płatnego zgodnie z warunkami umowy kredytu, Bank ma prawo wypełnić składany weksel na sumę odpowiadającą zadłużeniu w Banku z tytułu kredytu, odsetek, prowizji i innych kosztów. Pozwani zgodnie z deklaracją zostali zawiadomieni o wypełnieniu weksla, wskazano miejsce płatności weksla. Weksel k- 7 zawiera wszystkie wskazane elementy, pozwani nie sprecyzowali zarzutów co do wadliwości wypełnienia weksla, dlatego i to stanowisko pozwanych również nie zasługuje na uznanie.

Zgodnie z art. 30 prawa wekslowego zapłatę wekslu można zabezpieczyć poręczeniem wekslowym (aval) co do całości sumy wekslowej lub co do jej części. Pozwana poręczyła całość sumy wekslowej. Poręczyciel wekslowy odpowiada tak samo, jak ten, za kogo poręczył - art. 32 cytowanej ustawy. Weksel i poręczenie wekslowe są prawidłowe, odpowiadają deklaracji wekslowej. Nie wykazano by stosunek podstawowy posiadał wady prawne, dlatego żądanie pozwu w dniu jego wniesienia do Sądu zasługiwało na uwzględnienie. Sąd umorzył postępowania wobec A. J. w związku z uzyskaniem przez wierzyciela tytułu egzekucyjnego, uwzględnił w całości żądanie skierowane przeciwko P. J.. Zasądził od pozwanej P. J. na rzecz (...) w J. 1.424.547,95 zł. (jeden milion czterysta dwadzieścia cztery tysiące pięćset czterdzieści siedem złotych i dziewięćdziesiąt pięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 30 listopada 2018 r do dnia zapłaty, uchylając wcześniej nakaz zapłaty Sądu Okręgowego w C. syg. akt I Nc (...) z dnia 22 marca 2019 r.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc. Ocena sądu, czy zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony, o którym mowa w art. 102 k.p.c., ma charakter dyskrecjonalny, oparty na swobodnym uznaniu, kształtowanym własnym przekonaniem sądu oraz oceną okoliczności rozpoznawanej sprawy. Sama sytuacja ekonomiczna strony przegrywającej, nawet tak niekorzystna, że strona bez uszczerbku dla utrzymania własnego i członków rodziny nie byłaby w stanie ponieść kosztów, nie stanowi podstawy zwolnienia - na podstawie art. 102 k.p.c. - od obowiązku zwrotu kosztów przeciwnikowi. Powódka nie wskazała poza ekonomicznymi problemami na okoliczności szczególnych. Nie wydaje się by takimi był fakt bycia matką rocznego dziecka oraz bycia w 17 tygodniu ciąży. W związku z ciążą umowa

o pracę została przedłużona do czasu porodu. Dochód miesięczny pozwanej to 3550 zł. Przedstawione fakty nie uzasadniają zastosowanie art. 102 kpc. Zwrócić należy, że informacje są dość lakoniczne, w sferze nieweryfikowalnych domniemań pozostaje znaczna część faktów pozostających z funkcjonowaniem rodziny.

Jak wskazano powyżej wytoczenie powództwa w chwili jego złożenia do Sądu było uzasadnione prawnie, dlatego koszty procesu rozliczono również z uwzględnieniem pozwanego. Zasądzono solidarnie od A. J. i P. J. na rzecz Banku Spółdzielczego w Jordanowie 28.641 zł. (dwadzieścia osiem tysięcy sześćset czterdzieści jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwota 10.843 zł. (dziesięć tysięcy osiemset czterdzieści trzy złote) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i 17.807 zł. (siedemnaście tysięcy osiemset siedem złotych) opłata sądowa.